

[Miljøministeren]

kring Ørestaden og gøre nogle bemærkninger omkring planproceduren, som hr. Baadsgaard efterlyste, og omkring naturhensynene, som alle ordførerne, herunder hr. Baadsgaard, var inde på.

Om planproceduren skal jeg oplyse hr. Baadsgaard om, at de overordnede planlægnings- og arealanvendelsesdispositioner fastlægges i selve loven, og at tilvejebringelsen af de nødvendige regionplanretningslinjer og kommune- og lokalplanbestemmelser herefter finder sted i overensstemmelse med planlægningslovens almindelige bestemmelser, hvor der vil ske inddragelse af offentligheden og høring af de berørte myndigheder.

For planlægningen har vi gjort noget særligt i dette forslag. For at sikre, at der kommer den fornødne kvalitet og en ekstraordinær arkitektonisk bebyggelse derude, har vi jo sagt, at der skal være en international arkitektkonkurrence, udskrevet med bistand af det af miljøministeren udpegede Ørestadsråd. Men det er ikke sådan, at den helhedsplan, der kommer ud af konkurrencen, overruler Københavns Kommune, og det vil sige, at den ikke har nogen retsvirkning i sig selv; retsvirkning skal Københavns Kommune give den.

I forbindelse med arkitektkonkurrencen og i forbindelse med udviklingen af området kunne man i kulturåret 1996, hvor København bliver kulturby, forestille sig en international byggestilling, for danske arkitekter vinder overalt i verden, og det kunne jo være pragtfuldt, om vi udnyttede de nye arealer omkring Ørestaden til at vise alt det, vi formår, op mod 1996. Det er jo den slags ting, der kan indgå i det, og den slags arealer har vi ikke haft nogen af. Men planmæssigt er der altså ikke nogen grund til at nære skepsis. Det afgøres her ved loven og derefter efter de normale planprocedurer.

Hr. Baadsgaard ville også have afklaret de fredningsmæssige forhold, og der er egentlig ikke så meget at afklare, fordi området ikke er fredet. Der foreligger en aftale om benyttelse af området, men det er ikke fredet. Afklaringen af, hvorledes forholdene skal være omkring disse områder, sker jo ved lov, og det vil sige, at det er noget, hr. Baadsgaard og dette Ting selv afklarer.

Så ville hr. Baadsgaard og De Konservatives og Venstres ordførere og ikke mindst hr. Gløn-

borg og hr. Jørgen Estrup have sikret miljøet og naturen. Hr. Glønborg nævner, at fælleden ikke skal ødelægges, men det er der heller ikke lagt op til. Jeg er meget glad for den åbenhed, for vi har jo netop også lagt op til fra Miljøministeriets side, at man udtager den påtænkte bebyggelse omkring Islands Brygge og lader det være en del af fælleden som kompensation for de friluftsarealer, som man måtte miste. Det vil sige, at man i virkeligheden får et større sammenhængende fælledareal ud af det forslag, som vi har stillet – og som det er mit indtryk at Københavns Kommune er indstillet på at følge – end man har i dag, og endda mere bynært. Det var friluftsinteresserne.

Jeg er heller ikke uenig med hr. Glønborg i, at det kan være fornuftigt at tage ét skridt ad gangen og især satse på sydområderne og så spekulere helt effektivt ud omkring nordområderne, også i forbindelse med konkurrencen, som jeg nævnte før, og den internationale bebyggelse.

Jeg skal minde om med hensyn til naturinteresserne, at vi kun taler om 10 pct. af området derude, og det område, der i daglig tale benævnes Ørestad Nord, som udgør den østlige del af Amager Fælled, er hverken fredet eller udpeget som EF-fuglebeskyttelsesområde; der har været mange myter om det, så det synes jeg er vigtigt at slå fast.

Den sydlige del af Ørestaden er som den nordlige del holdt uden for fredningen af Kalvebodkilen. Det sydlige område er ved regionplanen i 1989 for hovedstadsområdet udlagt til erhverv m.v. Arealet ligger inden for det område, som i 1983 blev udpeget som EF-fuglebeskyttelsesområde nr. 111, men som man tog forbehold for ved udpegningen. Da området ikke i dag har nogen større fredningsmæssig interesse og i forvejen stort set er uden betydning i relation til fuglelivet, er det hensigten at udtage det af fuglebeskyttelsesområdet og i den forbindelse kompensere arealmæssigt – og det er vigtigt – for denne indskrænkning ved at inddrage visse arealer, der grænser op til fuglebeskyttelsesområdet. Vi kunne også forestille os, at vi inddrog arealer, som ligger nord for afgrænsningen af fuglebeskyttelsesområdet, og vi kan forestille os, at vi inddrager arealer, som er strandengsarealer, og som ligger sydfor på Amagers sydkyst. En sådan inddragelse af disse to områder vil sammenlagt øge fuglebeskyt-